

« قَالَ رَبِّ اشْرَحْ لِي صَدْرِي (۲۵) وَيَسِّرْ لِي أَمْرِي (۲۶) وَاحْلُلْ عُقْدَةً مِنْ لِسَانِي (۲۷) يَفْقَهُوا قَوْلِي (۲۸) وَاجْعَلْ لِي وَزِيرًا مِنْ أَهْلِي (۲۹) أَشَدُّ بِهِ أَزْرِي (۳۱) »

(موسی) گفت: «پروردگارا! سینم را گشاده کن؛ (۲۵) و کارم را بر ایمن آسان گردان! (۲۶) و گره از زبانم بکشای؛ (۲۷) تا سخنان مرا بفهمند! (۲۸) و وزیری از خاندانم برای من قرار ده... (۲۹) برادم برون را! (۳۰) با او ششم را محکم کن؛ (۳۱)».

(سوره مبارکه طه آیات ۲۵ تا ۳۱)

پس از آن که خداوند متعال به حضرت موسی (ع) دستور داد تا به طرف فرعون رفته و او را به دین حق و صراط مستقیم دعوت نماید، حضرت موسی (ع) برای پیشبرد این امر مهم، از خداوند متعال چند درخواست کرد: اول شرح صدر، دوم سهولت امور، سوم زبان گویا و چهارم همراهی مطمئن. هیچ مدیر موفقی برای پیشبرد امور خویش، مستغنی از این امور چهارگانه نیست. مدیر موفق باید سعه صدر داشته تا در برابر عملکرد نادرست زیر مجموعه خویش با حلم و صبر، به اصلاح عملکرد ایشان فائق آید.

همچنین یک مدیر موفق موحد، لحظه‌ای خود را از ارتباط با خدا و الطاف الهی بی نیاز نمی‌بیند و همواره سهولت امور را قبل از طلب از زیر مجموعه، از او طلب می‌کند؛ چرا که می‌داند همه چیز به دست توانای اوست. یک مدیر موفق برای پیشبرد اهداف خویش، همچنین محتاج قلم و بیانی فصیح و بلیغ است تا برای متوجه نشدن و در نتیجه روی زمین نماندن دستوری، از سوی زیر مجموعه عذری باقی نماند؛ و سرانجام یک مدیر، وقتی موفق است که دارای معاونین و همکارانی مطمئن، هم عقیده و کاردان باشد.

یک آیه یک برداشت
رضا بنی اسدی*

* استادیار، گروه معارف، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی شهید صدوقی یزد، یزد، ایران